PSALMUL 105

1. [1]Să-L lăudați pe DOMNUL,
chemați Numele Lui,
vestiți printre popoare
lucrarea Domnului!
[2]Cântați, cântați în cinstea
puterilor Lui tari,
/: vorbiți, vorbiți de toate
minunile Lui mari! :/

2. [3]Făliți-vă în lume
cu Numele Lui sfânt,
să cânte duhul celor
ce-L caŭtă pe pământ!
[4]O, alergați la DOMNUL,
la sprijinu-I bogat
/: și Fața Lui cea sfântă
căutați-o necurmat! :/

3. [5]Aduceți-vă-aminte
ce semne-a săvârșit,
minuni și judecată
ce gura-l a rostit.
[6]A lui Avraam sămânță
și Iacov cel plăcut,
/: aduceți-vă-aminte
ce Domnul a făcut! :/

4. [7]Căci DOMNUL este nouă
puternic Dumnezeu,
El judecata-Și face
pe tot pământul Său.
[8]El pururi Și-amintește
de sfântu-I legământ
/: făcut cu mii de neamuri
de oameni pe pământ, :/

5. [9]de legământul care
cu-Avraam l-a încheiat,
de jurământul care
lui I-sa-ac l-a dat.
[10]El a făcut o lege
lui Iacov pe pământ,
/: lui Israel un tare
și veșnic legământ, :/

6. [11]zicând: „Îți voi da țara
Canaanului plăcut
s-o moșteniți, căci sorții
la dânsa v-au căzut.”
[12]Pe-atunci ei erau singuri,
și umili, și puțini,
/: [13]mergeau din țară-n țară,
la toți erau străini. :/

7. [14]Dar nimeni să-i apese
El n-a îngăduit,
pe mulți regi, pentru dânșii,
El, Domnu,-a pedepsit.
[15]El zise: „Nu-i atingeți,
că unșii Mei sunt ei,
/: nu faceți rău acelor
ce sunt proorocii Mei!” :/

8. [16]Spre țara lor chemat-a
El foamete și vai,
tăiatu-le-a deodată
mijloacele de trai.
[17]Trimisu-le-a ‘nainte
pe Iosif, rob legat,
/: [18]i-au strâns picioru-n lanțuri
și-n fiare l-au băgat, :/

9. [19]pân’ la-mplinirea vremii
și proorociei Lui
și până să-l încerce
Cuvântul DOMNULUI.
[20]Atuncea împăratul
din lanț l-a desfăcut,
/: [21]l-a pus domn peste casa
și-ntregul lui avut, :/

10. [22]pe cei mari după voie
să poată a-i lega
și pe bătrâni să-nvețe
înțelepciunea sa...
[23]Și în Egipt atuncea
Israel a venit
/: și Iacov în ținutul
lui Ham a locuit. :/

11. [24]Iar Domnul înmulțit-a
poporul Lui încât
a fost cu mult mai tare
ca cei ce l-au urât,
[25]iar inima acelor’
atâta s-a schimbat,
/: încât cu mișelie
și ură s-au purtat. :/

12. [26]Atunci trimis-a Domnul
pe Moise și Aaron,
[27]minuni nemaivăzute
văzut-a Faraon.
[28]Trimisu-le-a-ntuneric
și neguri a adus,
/: să nu fie-ndărătnici
Cuvântului de sus. :/

13. [29]Schimbat-a apa-n sânge,
toți peștii au pierit,
[30]în țară și-n palate
de broaște-a forfotit.
[31]Cu muște-otrăvitoare
umplut-a orice loc,
/: [32]în loc de ploi căzut-au
mari grindine și foc. :/

14. [33]Bătut-a vii și arbori,
smochinii i-a zdrobit,
[34]lăcuste fără număr
asupră-le-au venit,
[35]mâncat-au iarba toată
și rodul din câmpii,
/: [36]lovitu-le-a cu moartea
pe-ntâi născuții fii. :/

15. [37]A scos pe-ai Săi cu aur
și-argintul jefuit,
niciunul dintre dânșii
din toți n-a șovăit.
[38]S-a bucurat atuncea
Egiptul c-au plecat,
/: că-i apucase groaza,
de tot ce s-a-ntâmplat. :/

16. [39]Un nor le-ntinse ziua,
iar noaptea foc le-a dat,
[40]cu carne și cu pâine
din cer i-a săturat.
[41]Cu-a Lui putere stânca
de piatră le-a deschis
/: și-n loc pustiu El râuri
de apă le-a trimis. :/

17. [42]Căci Și-a adus aminte
de-al Său Cuvânt rostit
și de Avraam, alesul
și robul Său iubit.
[43]El Și-a scăpat poporul
în cânt și-n veselii,
/: pe-aleșii Săi, în multe
strigări de bucurii. :/

18. [44]Le-a dat pământul altor popoare — și ușor
ei pus-au stăpânire
pe rodul muncii lor,
[45]ca să-l păzească Legea
de-a pururi Israel.
/: O, lăudați pe DOMNUL!
— Slăvit să fie El! :/